

grafia, anul, numărul paginilor și al figurilor, tabelelor sau anexelor precum și formatul. Pentru un număr foarte redus de cărți se dau reproduceri fotografice după copertă. Deoarece în prima parte a repertoriului figurează un număr extrem de mare de articole și corespondențe publicate în periodice și unele dintre acestea nu au titlu — s-au utilizat în acest scop alte elemente ca: data, locul, primele cuvinte etc., recurgându-se la alcătuirea unor titluri noi numai în cazuri cu totul rare (exemplare defecte etc.).

În afară de aceasta, s-au dat pentru fiecare autor îndată după numele lui, scurte date biografice, culese cu caractere mici. Tot cu aceleași caractere se dau o sumă de alte indicații (poezii, foiletoane, articole de fond sau corespondențe de ziar), arătându-se în câteva cuvinte cuprinsul. De exemplu o corespondență scrisă de N. K. Balkanski, din satul Garvan — regiunea Silistra — în ziarul «Turția» din 1870, dar lipsită de titlu se înserează astfel sub numele autorului:

«176. Garvan, reg. Silistra, 6 martie, — Turția, VI, 7, 4 apr. 1870. (Iar dedesubt cu caractere mici): Coresp. Preoții și învățătorii români se înlocuiesc cu alții, bulgari; se construiește o școală».

La alte lucrări (cărți) se indică ziarul sau revista în care s-a anunțat tipărirea lor sau în care s-au publicat recenzii, se fac trimiteri la indicele de «abonați și subscriitori», iar la opere dramatice, atunci când se cunoaște locul unde au fost reprezentate, dări de seamă asupra lor etc. Toate aceste date sînt însă scoase numai din cuprinsul lucrărilor sau al periodicelor cuprinse în repertoriu. Lucrările unuia și aceluiași autor sînt date în mod cronologic. La autorii străini nu se dau date biografice, ci numai anul nașterii și al morții.

La periodice se dau, în afara elementelor arătate pentru cărți: reproducerea fotografică a titlului (cu mici excepții), anii de apariție, cite numere au apărut în fiecare an și anexele. Cu literă mărunță se dau: caracterul ziarului (de exemplu la ziarul «Narodnost», care apărea la București: — «ziar social politic exprimînd interesele burgheziei liberale bulgare; la început organ al Comitetului Central Secret-dualist, apoi tribună liberă a emigrației liberale și democratice»), programul, motto, principalii colaboratori, date asupra cuprinsului, note, format, redactori, adresa administrației, prețuri și tarife, răspîndirea publicației periodice (trimiteri la diferiți indici, accidente în apariția publicației etc.).

Autorul nu a menționat cotele cărților și periodicelor, arătînd că în cel mai mare depozit de cărți al țării — Biblioteca Națională «Vasil Kolarov» din Sofia — ele sînt aranjate în mod cronologic după lista cronologică dată în repertoriu.

Elaborat după un astfel de plan, se înțelege de la început că repertoriul depășește cu mult limitele unei simple bibliografii, conținînd un bogat tezaur de date și indicații care fac posibilă studierea integrală și multilaterală a epocii renașterii poporului bulgar, fiind prin imensa lui valoare informativă o adevărată enciclopedie. În paginile lui se reflectă întreaga situație a poporului bulgar, care se găsea sub stăpînirea feudală otomană și mai ales lupta sa pentru libertate socială și națională. Este un instrument practic de lucru și, putem spune, o lucrare de informație precisă și imediată, cu totul necesară atît literaților cît și istoricilor. Atît pentru cercetătorii bulgari, dar mai ales pentru cercetătorii străini care se ocupă de istoria poporului bulgar din perioada renașterii, repertoriul depășește prin informația sa enciclopediile bulgare existente. Deocamdată istoriografia bulgară nu posedă studii monografice decît pentru un număr cu totul restrîns din luptătorii care au activat pe plan politic sau cultural în această perioadă. Este vorba de marile figuri ale lui Botev, Levski, Karavelov, Rakovski și alții. Activitatea unei serii întregi de fruntași de mai mică importanță, ca să nu mai vorbim de diverși conducători locali ai luptei de eliberare, nu au fost și nu poate fi cuprinsă în studii cu caracter monografic. Pentru o informație cît de redusă asupra acestora, cercetătorul obișnuit e silit să consulte numeroase